

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Csp/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202117
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8818202117.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: E. H., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX F. U. XX, o zaplatenie sumy 2.762,38 € s prísl., t a k t o

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 862,31 € s príslušenstvom z a s t a v u j e .
- II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovanému sa voči žalobcovi náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.762,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.762,38 € od 21.06.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.350 € a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 10.06.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.05.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.762,38 €. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2.762,38 €.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že úverová zmluva je na čiastku 1.350 €, do roku 2017 dlh riadne splácal a v roku 2018 je už výška dlhu 2.762 €. Uviedol, že svoj dlh uznáva, ale nie v tejto podobe. Svoj dlh je ochotný splácať vo výške 30 €, tak ako sa dohodol v telefonickom rozhovore so spoločnosťou. Úroky sú však veľmi vysoké, preto požiadal o ich zrušenie.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe - Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., výpis z pôžičkovej karty Quatro, ďalej oboznámením sa s písomným vyjadrením žalovaného, uznesením, ktorým

bola pripustená zmena na strane žalobcu, vyjadreniami žalobcu doručenými tunajšiemu súdu dňa 09.04.2019, dňa 03.02.2020, 12.06.2020 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalovaný dňa XX.XX.XXXX vyplnil žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (kreditnej platobnej karty). V žiadosti je uvedený schválený úverový rámec 900 € a štandardná mesačná splátka 30 €. Podľa Článku VI. posledný odsek žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Pod podpismi zmluvných strán je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj „RPMN“) (pri predpoklade, že klientovi bola schválená štandardná ročná úroková sadzba 22,80 %, štandardná úroková sadzba poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient použije kartu na nákup tovaru u obchodníka v hodnote 30 € dňa 01.01.2010, klient splatí dlžný zostatok vo výške 30,63 € dňa 15.02.2010, RPMN by bola 18,36 %). V zmluve chýba dátum vypísania žiadosti žalovaným. Žiadosť je podpísaná za VÚB a.s. dňa XX.XX.XXXX.

5. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro ku dňu 10.06.2018 súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý úverový rámec 1.350 € pri výške úrokovej sadzby 22,80 % ročne a so štandardnou splátkou 45 €. Konečný stav na karte ku dňu 31.05.2018 bol mínus 2.762,38 €. Z predloženého výpisu z pôžičkovej karty za zúčtovacie obdobie od 23.12.2009 do 31.05.2018 vyplýva, že žalovaný svojimi výbermi vyčerpал finančné prostriedky vo výške 1.836,13 € a zrealizoval úhrady vo výške 2.110 €.

6. Na základe podaného návrhu na zmenu účastníka súd uznesením č.k. 8Csp/26/2018-53 zo dňa 29.01.2019 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jej miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

7. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.04.2019 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sankčného úroku a poplatkov vo výške 502,31 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň navrhol, aby súd v spore rozhodol rozsudkom pre uznanie vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 14.12.2018, z ktorého je zrejmé, že žalovaný uznal nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky v celom rozsahu. Žalobca súdu tiež oznámil, že z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, ku ktorým došlo počas súdneho konania, berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 150 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Žalovaný vykonal v prospech žalobcu úhradu vo výške 30 € dňa 06.12.2018, úhradu vo výške 30 € dňa 10.01.2019, úhradu vo výške 30 € dňa 19.02.2019, úhradu vo výške 30 € dňa 14.03.2019 a úhradu vo výške 30 € dňa 21.03.2019. Zároveň oznámil, že súhlasí so splatením predmetnej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 € k poslednému dňu v mesiaci.

8. Žalobca v ďalších písomných podaniach doručených tunajšiemu súdu dňa 03.02.2020 a dňa 12.06.2020 uviedol, že žalovaný vykonal počas súdneho konania ďalšie platby, a to platbu vo výške 30 € dňa 25.04.2019, platbu vo výške 30 € dňa 22.05.2019, platbu vo výške 30 € dňa 24.06.2019, platbu vo výške 30 € dňa 19.07.2019, platbu vo výške 30 € dňa 18.10.2019, platbu vo výške 30 € dňa 19.11.2019 a platbu vo výške 30 € dňa 18.12.2019. Z dôvodu týchto úhrad zo strany žalovaného zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 210 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.900,07 € s prislúšenstvom. Opätovne navrhol, aby súd v spore rozhodol rozsudkom pre uznanie.

9. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že mu bol poskytnutý úverový rámec vo výške 900 €. Tento úverový rámec riadne splácal 9 alebo 10 rokov, potom splácať prestal, lebo prišiel o zamestnanie. Nevie prečo je dlžná suma taká vysoká, keď požičaná mu bola len suma 900 € a túto sumu riadne splácal. V súčasnosti je nezamestnaný, jeho evidencia na úrade práce trvá od 20.03.2017 doposiaľ. Je bez akéhokoľvek príjmu. Jeho manželka v zamestnaní dosahuje príjem okolo 640 €. Majú jedno maloleté desaťročné dieťa a zabezpečujú aj výživu dvoch dospelých detí, ktoré ešte študujú, a to na R. Š. R. H.Š. a J. Š. R. J.. Potvrdil, že záväzok čiastočne uhrádzal v sume po 30 €, tak ako je to uvedené v písomnom vyjadrení žalobcu.

10. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto

zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

11. V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

12. Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

14. V zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Ako vyplýva z § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. V zmysle § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti poplatkov a sankčného úroku vo výške 502,31 € s príslušenstvom, ako aj v časti istiny 360 € s príslušenstvom titulom vykonaných úhrad zo strany žalovaného počas súdneho konania, súd konanie v tejto časti zastavil.

28. Súd zistil, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

29. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

30. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Žalovanému bol schválený úverový rámec vo výške 900 € so štandardnou splátkou vo výške 30 € mesačne. Žalovaný čerpal finančné prostriedky podľa predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro vo výške 1.836,13 €. Žalovaný vykonal do podania žaloby úhrady v prospech kartového účtu vo výške 2.110 €. V priebehu súdneho konania žalovaný vykonal ďalšie úhrady spolu vo výške 360 €.

31. Súd preskúmaním predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že uzavretá úverová zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy.

32. V predmetnej zmluve je uvedená len výška schváleného úverového rámca a štandardná mesačná splátka 30 € bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnako v zmluve nie je uvedená ročná úroková sadzba. Žalobca síce udáva v rámci indikatívneho výpočtu RPMN príkladné údaje (v ktorých je uvedená ročná úroková sadzba 22,80 %), avšak až za podpisom účastníkov zmluvného vzťahu, a to drobným takmer nečitateľným písmom. Spotrebiteľ má byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

33. Zo zmluvy sa nedajú určiť ani termíny jednotlivých splátok ako celku, nakoľko splatnosť jednotlivých mesačných splátok v texte zmluvy absentuje. Zo zmluvy o úvere nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

34. V zmluve nie je uvedená ani ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Ročná percentuálna miera predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver. Spotrebiteľovi musia byť už pri uzatvorení zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na poskytovaný úver. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnávanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru, pričom táto informácia je spôsobilá ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Žalobca síce udáva v rámci indikatívneho výpočtu RPMN príkladné údaje,

avšak až pod podpismi zmluvných strán, a to drobným takmer nečitateľným písmom. Súd má za to, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú v tomto čase zistiteľné.

35. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30 000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom.“

36. Neuvedenie týchto obligatórnych náležitostí spôsobuje dôsledok uvedený v § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom úvere spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na ust. § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

37. Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému. Žalobca má nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol vo výške 1.836,13 €. Žalovaný veriteľovi uhradil splátky do podania žaloby vo výške 2.110 € a v priebehu konania vykonal ešte v prospech účtu žalobcu ďalšie platby v celkovej výške 360 €. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný zaplatil žalobcovi vyššiu čiastku ako bola výška poskytnutých finančných prostriedkov, preto súd žalobu žalobcu zamietol.

38. Súd v spore nerozhodol rozsudkom pre uznanie v zmysle návrhu žalobcu, nakoľko má za to, v prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25.02.2016).

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný vykonal úhrady vo výške 360 € až po podaní žaloby a teda v tejto časti zavinil zastavenie konania, ale z vykonaného dokazovania je zrejmé, že už do podania žaloby uhradil v prospech žalobcu vyššiu sumu na akú mal žalobca nárok, preto možno konštatovať, že žalovaný bol v plnom rozsahu v konaní úspešný a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V tomto konaní však možnosť

priznania náhrady trov konania vylučuje to, že žalovaný si v priebehu konania žiadne trovy neuplatnil a ani mu preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli. S poukazom na Článok 17 základných princípov CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, súd žalovanému trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.